

Resum de la primera sessió del Grup de Reflexió de Pares curs 17-18

NO ENTENC QUÈ ESTÀ PASSANT

Gerard LLadó, coordinador per part de l'escola presenta la nova edició del curs tot remarcant l'orgull i satisfacció que representa que un nou any puguem obrir el grup de reflexió. Agraeix la tasca de coordinació que es realitza per part dels membres de l'AMPA.

M^adel Mar LLach, com a coordinadora de l'activitat per part de l'AMPA, explica que s'han inscrit 23 famílies tot i que algunes persones no han pogut assistir a la primera sessió. Explica també que com a novetat, enguany, les quotes de l'activitat es giraran per l'AMPAsoft.

Per part de les mestres que dirigeixen l'activitat, l'Annabel i la Marta mostren la seva satisfacció per l'inici de l'activitat i proposen que fem una breu presentació de cadascú de nosaltres, mitjançant una dinàmica de grup.

Per tal de fer-ho, els assistents teixim una xarxa amb llana. Ens anem passant el cabdell tot dient el nostre nom i el nom i curs dels nostres fills i filles.

Ens proposen crear petits grups per tal de fer propostes d'acords als quals volem arribar com a grup. Arribem a aquests acords que haurem de tenir presents pel bon funcionament de les sessions:

- Realitzar intervencions ajustades, intentant no caure en explicacions massa personals i procurant no repetir allò que ja s'ha dit.
- Davant d'un tema molt ampli, concretar i acotar l'aspecte a tractar.
- No jutjar les intervencions alienes.
- Prendre un compromís respecte a l'assistència i a la puntualitat.
- Parlar des de l'emoció.
- Intentar exemplificar a l'hora d'explicar la nostra postura.

Entrem en matèria sobre l'article que ens proposaven sobre com parlar als infants sobre fets extraordinaris. L'article en concret parlava dels atemptats a Barcelona i Cambrils del mes d'agost. La Marta fa un breu resum de l'article i els participants anem apuntant idees com ara:

- El fet que hi hagi hagut víctimes de totes les edats els pot apropar a la idea que també els hagués pogut passar a ells.
- Així com que ha passat a la nostra ciutat, un lloc proper, molt concorregut i, potser molt visitat per qualsevol de nosaltres o les nostres famílies i amics.
- Hem de mirar de dosificar la informació que se'ls dóna, d'acord amb les seves necessitats. Cal estar atents als seus neguits, donar la resposta adequada a la seva demanda, i no neguitejar-los quan no han mostrat aquest tipus d'interès.
- No entrar en com han d'expressar els seus sentiments. Evitar el "No Ploris" i el "Sigues Fort".
- Facilitar que expressin els seus sentiments i emocions.
- No ocultar els nostres sentiments en presència seva.
- No mentir, explicar la realitat amb un discurs adequat a la seva edat.
- Quan s'ha de comunicar una mala notícia a un nen/a, el més adequat és que ho faci una persona propera a ell/a.
- No generar odi en general i menys en contra d'un col·lectiu concret.
- Concloem que els infants aprenen a assimilar les notícies i els fets millor del que puguem pensar. Tenir presents les seves capacitats, que sovint poden quedar subestimades pel fet de ser "petits".
- Es tracta de fets EXCEPCIONALS, i s'han de tractar com a tal.

Per concloure, l'Annabel i la Marta ens proposen una dinàmica molt gràfica. Acompanyats d'una música molt suau ens proposen visitar l'aula del costat on s'ha improvisat un museu d'art amb obres que han esdevingut emblemàtiques: Guernica, El crit... Les obres mostren l'horror i la brutalitat provocada pels humans, ja sigui en temps de guerra però també de pau.

El repàs de l'art a través de la història ens diu que a totes les èpoques ha existit maldat i brutalitat. El pessimisme i la sensació que tot va a pitjor ha degut estar sempre present en la consciència dels contemporanis.

Ens preguntem si malgrat tot això que estem veient el gènere humà té remei? Ens preguntem si la maldat humana és excepcional o forma part de la mateixa naturalesa humana? Parlem de la crueltat que veiem en el comportament animal.

Que el mal existeix i ha existit sempre és una realitat. Mirar d'omplir d'uns valors positius fermes la motxilla dels nostres fills i filles en el dia a dia és la millor tasca que podem fer, com a pares i mares, per lluitar per la pau.